

“Ga je vanavond nog iets leuks doen?” vraagt papa.

“Ja.”

“Ga je de stad in?”

“Ja.”

“Leuk. Met vriendinnen?”

“Ja.”

“Welke vriendinnen?”

“Sabine.”

“OK”, zegt papa. Hij leunt over tafel om de fles wijn te pakken.

“Wat een fantastisch intellectueel stuk heb ik van je ontvangen, Jaap”, zegt Hans.

“Het was niet heel goed, nee”, zegt Jaap.

“Nee, dat kun je wel zeggen.”

“Ik vind eigenlijk dat je me het bos in hebt gestuurd, bij die opdracht”, zegt Jaap.

“Lalala, hallo hee, ik heb gisteren lekker gebarbecued”, zegt Hans. “Moet je m’n agenda zien. Hier, moet je kijken.”

“Hee, euh, papa”, ik kom de kamer binnen. Papa zit met de iPad op de bank.

“We moeten het hebben over dat maandelijkse bedrag, dat ik steeds van je krijg. Ik wil dat niet meer.”

Papa kijkt op van z’n iPad, maakt een gezicht alsof hij iets vies in z’n mond heeft. “Dat is toch heel normaal, jongen.”

“Ik wil het niet meer. Ik vind dat ik op m’n dertigste voor mezelf moet kunnen zorgen. Ik kom hier ook nog elke week eten.”

“Kunnen we het daar later over hebben? Ik vind het geen enkel probleem om je in ieder geval dit jaar nog te steunen.”

“Daar gaat het niet om, dat jij het geen probleem vindt. Ík vind vervelend. Ik vind het walgelijk, als ik volwassen mensen zie die van hun ouders een auto krijgen en er nog trots op zijn ook.”

“Ja jongen, als je b, dan had je er misschien voor moeten zorgen dat Laura niet zoveel op Wehkamp zat.”